

In deze nieuwsbrief

- Voorwoord
- Actueel overzicht financiën (stand 20/12/2022)
- Ontmoetingen in Nederland
- Terugblik op het sponsordiner in Den Haag
- Bestuursreis 25 oktober – 11 november 2023
- Korte berichten

Voorwoord

Beste donateurs en belangstellenden van onze Stichting Panti Asuhan,

Het is onrustig in de wereld. Twee oorlogen (Oekraïne en in de Gazastrook) veroorzaken een onzekere economie die – sinds het einde van de COVID-pandemie – ervoor zorgt dat het leven hier in Nederland, maar ook in landen waar velen het minder hebben, steeds duurder wordt. Dat laatste treft ook de vele tehuizen in Indonesië die wij op projectbasis steunen. Echter de Indonesische overheid is niet zo genereus als de Nederlandse in het bieden van financiële hulp. Uw giften en donaties zijn daarom nog steeds meer dan welkom.

Het jaar is desondanks voor mijn gevoel voorbijgevlogen en voor wij het wisten vond ons sponsordiner plaats. Dit jaar weer op de Indonesische ambassade. In de voorafgaande maanden hebben wij als bestuur veelvuldig overleg gehad met medewerkers van de ambassade, zodat we op 7 oktober 80 deelnemers mochten begroeten. Dit keer zagen wij veelal nieuwe gezichten en ook een grote diplomatieke delegatie vanuit de ambassade zelf. Uiteraard mochten we ook vele loyale donateurs van onze stichting verwelkomen. Uiteindelijk hebben we een gezellige avond gehad met een mooi cultureel programma en een uitstekend verzorgd dinerbuffet.

Het hoogtepunt van het jaar was onze bestuursreis van 25 oktober tot en met 11 november naar Indonesië. Samen met onze secretaris-penningmeester Laudy Konings, bestuurslid Isabelle Seelen en mijn vrouw Agnes ben ik afgereisd naar Indonesië om diverse tehuizen en scholen in Jakarta, op Papua en op Bali te bezoeken. Helaas kon bestuurslid Moira Kaltoven vanwege werkverplichtingen niet aansluiten. Desondanks was het een uniek bezoek als bestuur aan de instellingen die wij al zo vele jaren steunen door middel van projecten en kregen we een goed inzicht wat er ter plaatste speelde en waar de behoefte van de tehuizen lagen. We hebben vele handen en handjes

geschud. Voor het eerst fysiek kennismaat met directeuren en leiders van tehuizen, hun staf en vrijwilligers en natuurlijk de vele, vele kinderen die wonen in deze tehuizen. De bezoeken waren zeer indrukwekkend en erg emotioneel en hebben ons nog meer stimulans gegeven om ons werk nog jaren voort te zetten. In deze nieuwsbrief treft u een uitgebreid verslag aan van alle plekken die we hebben bezocht.

Rest mij u, mede namens het voltallige bestuur, veel leesplezier toe te wensen, maar vooral ook een gelukkig en gezond 2024!

Roland Kepel, voorzitter

Actueel overzicht financiën (stand 20/12/23)

Het zwaartepunt van het afgelopen jaar lag bij de doorontwikkeling van de beroepsopleiding Sanyona op Papua van broeder Nico Dister ofm. Een belangrijke reden hiervoor was de reis van Bouwteam Hoogland afgelopen najaar naar Papua. Het bouwrijp maken van de grond, maar ook de aanschaf van de bouwmaterialen, zijn met specifieke donaties en reguliere giften mogelijk gemaakt. Uiteindelijk is een mooie start gemaakt met de verbouw van het administratiekantoor naar een praktijkruimte. Deze nieuwe bestemming geeft leerlingen in de toekomst de gelegenheid om hun horeca-vaardigheden (uitbaten van een restaurant) te oefenen en een plek waar de verkoop van zelf verbouwde groenten en fruit en zelfgekweekte vis kan gaan plaatsvinden.

Tezamen met een aantal andere projectaanvragen is in totaal een bedrag van **€68.850,-** aan de tehuizen besteed. Traditiegetrouw hebben we natuurlijk de Vincentius tehuizen voorzien in een bedrag per huis, waarbij Pondok si Boncel een extra bedrag ontving, op speciaal verzoek van een donateur. En dit jaar is voor de laatste maal een bedrag van €5.000,- bijgedragen aan de doorontwikkeling van de hierboven reeds aangehaalde beroepsopleiding op Papua, conform afspraak uit 2019.

De uitgaven over 2023 komen op het volgende neer:

- Ontwikkeling Sanyona (Papua) € 15.000,00
- Sanyona (Bouwteam Hoogland) (Papua) € 13.500,00
- KDM onderwijsprogramma (Jakarta) € 12.500,00
- KDM dakreparatie (50%) (Jakarta) € 3.000,00
- Kindertehuis "Rumah Buah Hati" (Yogja) € 3.000,00

- Sinar Pelangi (Jakarta) € 10.000,00
- Kindertehuizen Vincentius (Jakarta) € 7.000,00
- Timeus (Bali) € 1.250,00
- Sayap Kasih (Sulawesi) € 2.500,00
- Out-of-pocket gelden tijdens de reis € 1.100,00

Laudy Konings, secretaris-penningmeester

Ontmoetingen in Nederland

Broeder Nico verbleef sinds april in het Noord-Brabantse Megen (bij Oss). Graag wilden we nog met hem de laatste details van onze reis en die van het Bouwteam Hoogland bespreken. Op de dag dat we

een bezoek aan hem brachten was het Open Monumentendag (9 september) waardoor de kerk en de kapel de hele dag opengesteld waren voor het publiek. Echter wij kregen een

persoonlijke toer van broeder Nico door het klooster van de Minderbroeders dat in 1648 is gesticht. Tijdens de rondleiding kon broeder Nico heerlijk vertellen over zijn leven in het klooster, maar hij miste wel zijn leven bij de tehuizen en scholen in Sentani op Papua. Voor ons heel bijzonder om te zien hoe positief deze 84-jarige broeder is ingesteld. Een echte inspiratie voor ons allemaal.

Op 4 oktober bezochten we zuster André Lemmers in Aerdenhout in klooster Alverna.

Daar hebben wij ook haar rechterhand ontmoet, zuster Atanasia. Zuster Lemmers was in Nederland vanwege familiebezoek, waardoor we van de gelegenheid gebruik konden maken haar na al die jaren weer eens in levenden lijve te spreken.

Tijdens ons bezoek vertelde zuster André dat sinds corona de kosten voor bijvoorbeeld operaties meer dan verdubbeld zijn als gevolg van de hoge inflatie en dat er steeds meer hulpvragen bij Sinar Pelangi binnenkomen, meer dan zij kunnen verwerken. Wij hebben beloofd in het volgende jaar dit punt mee te nemen wanneer wij weer een reeks operaties gaan financieren.

Tenslotte hebben we op 13 december nog broeder Herman van het kindertehuis Desa Putra ontmoet in Huize Depoorter, het broederhuis op het Glorieux park in Eindhoven. Hij verbleef, met twee andere Indonesische

broeders, in Eindhoven voor een conferentie met de congregatie. Het bezoek kwam tot stand naar aanleiding van ons bezoek aan Desa Putra in Jakarta. Met broeder Herman hebben we afgesproken dat hij ons projectvoorstellen stuurt rondom de renovatie van de keuken en het sanitair. Wordt vervolgd dus!

Roland Kepel, voorzitter

Terugblik op het sponsordiner in Den Haag

Vijf jaar na dato hebben wij ons jaarlijks sponsordiner wederom bij de Indonesische ambassade in Den Haag mogen houden. Wij kijken terug op een bijzonder gezellig diner waar de Stichting Panti Asuhan en circa 70 van haar donateurs met open armen werden ontvangen door de Vice-Ambassadeur, de heer Freddy Panggabean, en een ruime vertegenwoordiging van zijn diplomatieke staf.

Ondanks dat Ambassadeur, de heer Mayerfas, wegens dringende verplichtingen elders op het laatste moment verhinderd was, werd het een gedenkwaardige avond. De

avond werd geopend met een dans van een traditionele dansgroep uit Sulawesi waarna Vice-Ambassadeur, de heer Freddy Panggabean, zijn welkomstwoord hield. Hierin benadrukte hij de natuurlijke relatie die bestaat tussen Indonesië en Nederland, waarbij extra hulp voor

kinderen die het zo nodig hebben meer dan welkom is. Daarbij trok hij een parallel tussen de manier waarop zijn eigen familie op Sumatra met elkaar omgaat en de wijze waarop de Stichting Panti Asuhan werkt: als één grote familie die er voor elkaar is en voor elkaar zorgt. Hij eindigde zijn verhaal door de Stichting en haar donateurs uit te nodigen voor een volgend sponsordiner in 2024 op de ambassade in Den Haag.

Na het welkomstwoord richtte de voorzitter Roland Kepel zich tot de aanwezigen. Hij bedankte Ambassadeur de heer Mayerfas via de Vice-Ambassadeur de heer Freddy Panggabean voor de gastvrijheid om ons sponsordiner op de Indonesische ambassade te mogen houden. Ook bedankte hij mevrouw Puji Lestari en de heer Widi Fransiskus Widiyarso voor hun hulp bij het organiseren van deze avond.

Onze beschermheer burgemeester Maarten Divendal (burgemeester van De Ronde Venen) hield een verhaal over zijn familie en het feit dat hij trots is op deze vierde generatie bestuursleden die het werk van zijn ouders voortzetten.

Tenslotte lichtte de secretaris-penningmeester Laudy Konings aan de hand van een drietal videoboodschappen de ontstaanswijze en huidige situatie van de Stichting toe, vertelde hij over de aanstaande

bestuursreis en eindigde hij met zijn persoonlijke verhaal.

Tijdens de avond werd genoten van een overheerlijk Indonesisch buffet van restaurant Bumbu Jawa uit Den Haag. En onder het genot van een drankje werd door de bestuursleden met de vele aanwezige sponsoren die

avond bijgepraat.

De avond heeft uiteindelijk een bedrag van bijna €1.400,- netto opgeleverd. Het was een geslaagd sponsordiner en we kunnen het niet vaak genoeg benoemen: onze bijzonder hartelijke dank aan u als donateur die het voortbestaan van onze mooie Stichting Panti Asuhan mogelijk maakt.

Maira Kaltoven, bestuurslid

Bestuursreis 25 oktober – 11 november 2023

Op 25 oktober vertrokken Roland Kepel, Laudy Konings en Isabelle Seelen naar Indonesië. Het was de eerste keer dat meerdere leden van het bestuur tegelijkertijd in Indonesië zijn om daar een aantal instellingen te bezoeken.

In de weken voorafgaand aan de reis is veelvuldig contact geweest met Vicky, de aangetrouwde nicht van de voorzitter, en met Thomas, de financiële man van de Stichting Papua Dochter van Compassie (de stichting van broeder Nico Dister ofm op Papua). Dit resulteerde in een doordacht programma met bijbehorend logistiek plan in Jakarta (Java) en in Sentani (Papua). Hiermee werd onze tijd in Indonesië zo goed mogelijk benut.

We begonnen als eerste met een bezoek aan **Kampus Diakoneia Modern** van Sotar Sinaga. Daar werden wij ontvangen door directeur Sotar en zijn staf, Bennie (de voorzitter van de Stichting (= Yayasan) KDM), de oprichtster van KDM (en tevens moeder van Bennie) en

Van links naar rechts:
Bennie, Agnes, Roland, jonge bewoner, oma, jonge bewoner, Laudy, Isabelle en Sotar

de ruim 60 kinderen die aan hen zijn toevertrouwd. We werden allerhartelijkst ontvangen met zang en dans en wisselden vele kleine cadeautjes uit. Tevens hebben we een certificaat uitgereikt, iets wat we bij iedere instelling die we bezochten hebben gedaan en waarop onze dankbaarheid voor hun vele goede werk voor de kinderen en de verbondenheid met ons als stichting vermeld stond.

Sommige van de aanwezige 60 kinderen wonen intern en anderen komen alleen voor het onderwijs. Bijzonder om te zien is dat al deze kinderen via een bepaalde filosofie worden getriggerd hun eigen weg te vinden in wat ze

willen leren en uiteindelijk worden. Hoewel wij (op papier) al bekend waren met dit alternatieve onderwijsprogramma, bracht de praktijk voor ons nieuwe inzichten. Het weerbaar maken van kinderen in een leven na school, het bewustzijn van duurzaamheidsgedachten ten aanzien van spullen, maar ook het ontdekken van jezelf en interesses waar je warm voor loopt, geven een extra dimensie naast het leren lezen, schrijven en rekenen. En natuurlijk wordt iedere leerling zo vroeg mogelijk Engels geleerd.

Op het terrein van bijna 1 hectare groot bevinden zich onder andere lesgebouwen, praktijkruimtes, een computerlokaal en natuurlijk ontspanningsruimten en de verblijven van de kinderen die intern zitten. Ook hebben we een grote keuken gezien met een eetzaal voor de kinderen. Daar constateerden wij helaas een gat in het dak en hebben wij ter plekke besloten om €3.000,- te co-financieren, samen met een andere stichting, om het dak te laten repareren voordat het regenseizoen echt van start gaat. Daarnaast zagen we nog andere mogelijkheden voor nieuwe projecten in 2024.

Diezelfde dag hebben wij ook **Sinar Pelangi** van zuster André Lemmers en zuster Atanasia bezocht. Eerst kregen

wij een uitgebreide rondleiding over het terrein en zagen we vele gebouwen (voor onderwijs, recreatie, maar ook de verblijven van de kinderen en hun begeleiders, een fysiotherapie ruimte, een kliniek en een bibliotheek).

Daarna was het tijd voor een prachtige ontvangst door de kinderen met veel zang en dans in het mini-theater met aansluitend een lunch. Opvallend was dat Sinar Pelangi ook kinderen uit Papua opving vanwege de onrusten en rellen in de binnenlanden aldaar. Deze hebben gelukkig hun weg gevonden naar het veiligere Jakarta. Uiteraard vond bij Sinar Pelangi ook weer de uitreiking van een certificaat plaats wat een emotioneel moment was voor zuster André. Tenslotte deden we de toezegging tot een gedeeltelijke bijdrage van €10.000,- aan een nieuwe bus.

Op 28 oktober begonnen we bij **Pondok si Boncel**. Nadat wij bij een plaatselijke supermarkt voor enkele honderden euro's poedermelk voor baby's en peuters hadden

gekocht, reden we door naar Boncel. Aangekomen bleek dat twee weken geleden een complete verhuizing had plaatsgevonden van alle kleine bewonertjes naar de nieuwbouw: een keurig nieuw

pand met een extra etage. Hierdoor stond de oude bouw (deels nog ingericht) er wat treurig bij. Wij werden ontvangen door de plaatsvervanger van de directeur, zuster Lusia Kusriani. Zij nam de

poedermelk in ontvangst, leidde ons in sneltreinvaart rond en ging nog even op de foto voor de overhandiging

van het certificaat. Daarna stond alweer een volgende groep te wachten, baby's en peuters spreken immers bij vele goede doelen en

particulieren helaas meer tot de verbeelding dan tehuizen met de wat oudere kinderen (van 6 – 18 jaar).

Gelukkig hebben we nog diverse groepen met zingende en spelende kinderen gezien en ontmoetten we op de valreep nog de 87-jarige Angelica die achter in het oude deel woont met enkele andere zusters. Met haar hebben we gesproken over de plannen van Boncel, waarbij uiteindelijk de oude bouw moet wijken voor nieuwbouw (bedoeld voor zowel verblijven voor kinderen alsook begeleiders).

Op zeer korte afstand van Boncel is de kliniek en het kindertehuis **Desa Putra** gelegen. Desa Putra valt onder Budi Mulia (dat betekent letterlijk 'nobil gedrag') en behoort tot de Congregatie van de Broeders van Onze-

Lieve-Vrouw van Lourdes. We werden hartelijk ontvangen door broeder Herman die niet alleen de directeur was van

het kindertehuis Desa Putra, maar ook de opvolger van wijlen broeder Nico Simanjuntak in de belangenbehartiging van alle tehuizen naast Desa Putra: Karuna (Solo), Kefamenanu (Timor), Pangururan (Sumatra). Hij was verguld met ons bezoek en blij een aanspreekpunt te hebben waar hij in de toekomst projectgelden bij kon vragen.

We kregen ook hier een rondleiding en

zagen een erg vervallen kindertehuis waar op dit moment een aantal ruimtes werden opgeknapt, maar de keuken alsook de sanitaire voorzieningen en de wasruimte een broodnodige opknopbeurt verdienen. Met broeder Herman, die we in december weer in Nederland hebben ontmoet, hebben we afgesproken dat hij aan het begin van het nieuwe jaar met een projectvoorstel inclusief begroting komt voor de renovatiewerkzaamheden.

Omdat het leukste onderdeel van deze bezoeken het daadwerkelijk contactleggen met kinderen is, was de zondag een uitgelezen dag om ze te ontmoeten. Op 29 oktober stond kindertehuis **Dorkas** op het programma. Een tehuis waar alleen meisjes wonen. We werden ontvangen door Harry Ramaputra, bestuurslid van de stichting waar Dorkas onder valt, de directeur van Dorkas, mevrouw Batseba Picaulima en een aantal personeelsleden en vrijwilligers.

Van Harry kregen wij een uitgebreide rondleiding in het enkele jaren geleden betrokken, drie etages tellende, pand. Iedere etage kende twee groepen van maximaal 16 meisjes van alle leeftijden. Daarbij is het de insteek dat de oudere meisjes de jongere meisjes helpen. In totaal

wonen er 40 meisjes intern en is Dorkas voor 5 meisjes een soort van dagopvang.

Bijzonder was dat we samen aan vier lange tafels hebben geluncht met redelijk goed

Engelssprekende meisjes.

Het laatste tehuis dat we in Jakarta hebben bezocht was **Vincentius Putera**. Hét tehuis waar destijds broeder Winand Divendal directeur van was. Hier ontmoetten wij broeder Daniel Dedi (de huidige directeur) en broeder Tanto (hoofd financiën). Samen met enkele stafmedewerkers lieten zij ons het grote terrein van Vincentius zien. Hoewel het terrein meerdere gebouwen kent, verbaasde ons vooral de staat van het hoofdgebouw waar de kinderen slapen, eten en recreëren. Net zoals broeder Herman van Desa Putra aan ons meldde, gaven broeder Daniel Dedi en broeder Tanto aan dat zij hooguit 10% van hun exploitatie gefinancierd krijgen met Vincentius-gelden. De overige gelden moeten zij als tehuis zelf zien te vergaren. Dit gold overigens niet voor de scholen die op het terrein stonden, die werden dan weer wel (deels) door Vincentius gefinancierd. Al met al hebben deze bezoeken onze ogen geopend en zijn er erg goede verklaringen voor de deplorabele staat van het hoofdgebouw van Vincentius Putera.

Hoewel wij in eerste instantie geen kinderen in het tehuis hadden gezien, hadden de middelbare school op het terrein net een korte pauze. Hierdoor konden we toch nog even kennismaken met enkele leerlingen afkomstig van Vincentius Putera, maar ook leerlingen die van buiten Vincentius komen.

Met broeder Daniel Dedi afgesproken dat hij projectvoorstellen gaat indienen in het nieuwe jaar, zodat we onze relatie met in ieder geval dit Vincentius-tehuis nieuw leven in kunnen blazen.

Na een nachtvlucht van 6,5 uur, landden wij op 1 november in Sentani, Papua. Daar werden wij op de

luchthaven hartelijk welkom geheten door Thomas (de financiële man) en een aantal van de medewerkers van de tehuizen en scholen.

Ook troffen wij daar de nicht van Isabelle, Stephanie (die op Sulawesi woont en voor een mooi weerzien met Isabelle naar Papua was gekomen). Zij vergezelde ons tijdens deze dagen in Sentani en bleek dé perfecte tolk! Nadat wij ons hadden opgefrist in het hotel bezochten we eerst de bouwplaats waar het **Bouwteam Hoogland** druk

aan de slag was met de realisatie van een nieuw gebouwtje. Daarna snel door om broeder Nico Dister ofm te treffen voor de lunch. Dit was

een onvergetelijke ontmoeting, waarbij broeder Nico het geweldig vond om ons eindelijk eens op Papua te ontvangen.

Later op de middag werden we – samen met het bouwteam – verwacht bij **meisjestehuis Hawaï**. Daar stonden meisjes in traditionele Papua klederdracht ons op te wachten om ons al dansend naar de ingang van hun aula te begeleiden. Daar werd nog meer traditioneel gedanst en

gezongen, kregen we uitleg over het maken van kaarsen (wat ze op school leren) en er werd mooi gesproken door Olyfa, de ceremoniemeester van de avond, het Bouwteam Hoogland en het bestuur. Na afsluiting van de ceremonie waren er een heleboel fotosessies met alle meiden. Iedereen wilde met ons op de foto!

Op 2 november stond in de ochtend de bezichtiging van twee scholen op het programma. We startten met het **Sint Antonius van Padua College** waar we eerst uitgebreid schoolhoofd Gabriel spraken. Gabriel is een man vol met plannen voor de school en hij wil de kinderen naast een gedegen educatie ook graag levenslessen bijbrengen.

Er volgde een rondleiding, waarbij we even in de klas hebben gezeten en een kijkje in de bibliotheek namen. Op het terrein staan ook een jongens- en meisjestehuis voor de kinderen die intern zitten. Er zijn voldoende projecten te financieren op deze locatie. Zo is er een gewenste uitbreiding van de school met extra lokalen, heeft de bibliotheek meer leesboeken nodig en kan er aan de huizen ook voldoende opgeknapt worden (schilder- en stucwerk, opknappen van de keuken, slaapzaal, etc.).

De tweede stop van de dag was bij **beroepsopleiding Sanyona**. Naast Engels en wiskunde wordt hier bijvoorbeeld ook lesgegeven in vissenkweken en agrarische verbouwing. Leerlingen leren hier alle stappen van het succesvol opzetten van een onderneming binnen deze vakgebieden. We hebben hier als stichting behoorlijke bijdragen gedaan, samen met o.a. Stichting Beheerfonds Vaartsche Rijn, dus het was goed om te zien hoe ze de opleiding echt tot leven hebben gebracht.

In de avond brachten we nog een bezoek aan **jongensstehuis Polomo**. Hier worden kinderen/jongeren opgevangen uit allerlei streken van Papua, al dan niet gesteund door de onafhankelijkheidsstrijd. Per streek kwamen de jongens naar voren om zich voor te stellen. We stelden ze vragen over hobby's en andere zaken. Ook hadden zij vragen voor ons. Namelijk welke beroepen we uitoefenen maar ze vroegen ook of het wellicht mogelijk was om een uitwisseling te doen met een weeshuis in

Nederland. Grote verbazing toen we vertelden dat er in Nederland eigenlijk geen weeshuizen meer bestaan.

We sloten de avond en ons verblijf in Sentani af met een prachtig lied dat de jongens samen met Olyfa zongen 'Aka Papua'.

Na enkele dagen ontspanning elders op Papua (Raja Ampat) zijn Isabelle en Laudy doorgereisd naar Bali. Aldaar hebben zij voor deze bestuursreis het laatste tehuis bezocht, namelijk **Timeus in Tabanan**. Een tehuis voor kinderen met een visuele beperking. Via kruip- en sluipdoorweggetjes kwamen zij aan bij het tehuis dat Ginting en zijn vrouw Ana bestieren. We werden meteen getrakteerd op een lunch die was bereid door de inwoners van het tehuis. Uiteraard werden we aan de verschillende bewoners voorgesteld.

Tijdens het gesprek met Ginting bleek dat zijn voornaamste missie het bestendigen van zijn werk is. Met andere woorden: hoe kunnen zorgen voor structurele inkomsten zodat de huidige bewoners tot in lengte van jaren hier beschermd kunnen blijven wonen en ook in een beschermde omgeving werk kunnen verrichten in de omliggende wijken.

Naast het tehuis zelf, waar Ginting en zijn gezin ook wonen, hebben we het naastgelegen (redelijk recent) aangekochte pand bezocht. Hierin waren een massagesalon, muziekkamer (met drumstel en andere instrumenten) en op de eerste etage verblijven van de kinderen en begeleiders gesitueerd.

Daarna zijn we naar de nabij liggende basisschool gegaan en hebben daar de staf ontmoet die kinderen van onderwijs voorzien. Het is Gintings wens om het 2 etages tellende pand te vergroten met nog een etage zodat er een school met meerdere jaargangen kan worden gerealiseerd. De onderwijsgelden die vervolgens door de

ouders van kinderen worden betaald, moeten dan voldoende zijn om een inkomen te kunnen genereren voor de kinderen die permanent in het tehuis verblijven, inclusief het schoolgeld van deze kinderen.

Met Ginting hebben we afgesproken dat wij in het begin van het nieuwe jaar een aantal projecten zullen gaan co-financieren.

Ter afsluiting

Het is mooi om te zien dat de directeuren en leiders van alle door ons bezochte kindertehuizen en instellingen erg ondernemend zijn om te kunnen voorzien in de zorg van de aan hen toevertrouwde kinderen. Zij zijn zich ervan bewust dat het niet een vanzelfsprekendheid is om ieder jaar maar weer gelden te krijgen van sponsors en donateurs uit de directe omgeving en uit Nederland. Dit zorgt ervoor dat zij er alles aan doen om die roepiah, euro of dollar die binnenkomt zo nuttig mogelijk te besteden.

Deze bestuursreis heeft heel veel indruk gemaakt op ons doordat wij nu met eigen ogen de impact hebben gezien van ons werk als stichting. De reis heeft ons inzichten gegeven in bijvoorbeeld de dagelijkse praktijk van de diverse tehuizen en instellingen, de wijze waarop het management daarvan denkt en handelt, en welke rol wij – in alle nederigheid – kunnen spelen als co-financierder van projecten en initiatieven. Wij weten nu beter te relativiseren en meer in praktische zin en op een duurzame manier aan te sluiten op hun behoefte. En uiteraard kunnen wij alleen deze invulling geven met de giften van u als donateurs! Een groot terima kasih aan u en aan de tehuizen en instellingen in Indonesië voor deze onvergetelijke ervaring!

Roland Kepel, Isabelle Seelen en Laudy Konings

Korte berichten

Op vakantie naar Indonesië?

Gaat u volgend jaar naar Indonesië op vakantie en wilt u graag kindertehuizen bezoeken? Laat het ons weten! Wellicht kunnen wij u in adressen en contactpersonen voorzien. Wij zijn namelijk benieuwd wat u daar aantreft bij die kindertehuizen, hoe het welzijn van de kinderen is, hoe projecten zijn opgepakt door de leiding en natuurlijk of zich nieuwe kansen voor projecten voordoen. U kunt een e-mail sturen naar secretariaat@panti-asuhan.nl.

Fiscale aftrekbaarheid van giften via overeenkomst

Het valt ons op dat wij regelmatig grote(re) bedragen ontvangen van particuliere donateurs. Wellicht zijn deze gulle donateurs nog niet op de hoogte van het formulier dat kan worden gebruikt om deze giften en donaties fiscaal af te trekken? De enige vereiste is dat deze overeenkomst voor minimaal 5 jaar met de Stichting Panti Asuhan wordt gesloten. Daarbij bepaalt de donateur zelf de hoogte van de jaarlijkse gift. Eén maal per jaar verzenden wij een herinnering vanuit de Stichting, zodat het volledige jaarbedrag tijdig voor de jaarwisseling door de donateur wordt overgemaakt. Hiermee is de fiscale aftrekbaarheid gegarandeerd. Wij sturen u graag de overeenkomst in tweevoud toe, inclusief een invulinstructie en nadere toelichting op de werkwijze van de overeenkomst. Voor meer informatie: stuur een e-mail naar secretariaat@panti-asuhan.nl.

Iets nalaten aan de Stichting Panti Asuhan?

Steeds meer mensen willen ook na hun overlijden iets betekenen voor toekomstige generaties kinderen in Indonesië. Door een goed doel als de onze op te nemen in uw testament, kunt u uw eigen idealen laten voortleven in de toekomst van deze kinderen. Hoe groot of klein uw nalatenschap ook is, de impact die u maakt is van onschatbare waarde voor deze kinderen.

Door de Stichting Panti Asuhan als goed doel op te nemen in uw testament, zal u in de toekomst het verschil maken voor kinderen in kindertehuizen in Indonesië. Dit is de belangrijkste motivatie voor mensen die u zijn voorgegaan. Daarnaast brengt het verschillende voordelen met zich mee:

- Omdat Stichting Panti Asuhan een ANBI-status heeft, hoeven wij geen belasting te betalen over schenkingen en nalatenschappen. Iedere euro die u nalaat, komt dus ten goede aan de kinderen in tehuizen in Indonesië.
- U kunt zelf bepalen op welke manier u wilt nalaten aan Stichting Panti Asuhan. Bijvoorbeeld via een legaat, een erfstelling of een Fonds op Naam.
- We vinden het belangrijk dat de impact die u wilt maken met uw nalatenschap aansluit bij het werk van onze Stichting. Daarom bespreken we graag samen met u alle mogelijkheden.
- U kunt helemaal zelf bepalen hoeveel u na wilt laten aan Stichting Panti Asuhan. Iedere nalatenschap, groot of klein, is voor ons en voor de kinderen in de tehuizen Indonesië van onschatbare waarde.

Maira Kaltoven, bestuurslid